

[Jensen (Aale).]

at man hjælper de besiddende Landbrugere til at faa deres Skat betalt i Forhold til deres Formuesforhold. Derfor synes jeg, at det Nummer burde udgaa.

Det ærede Medlem (Rytter) mente endvidere, at det var uheldigt at lægge Ejendoms-skyldværdien til Grund for Beregningen, nej, man skulde have en fri Vurdering paa Grundlag af, hvad Ejendommen er værd i Handel og Vandel, for Ejendomsskylden ligger forskelligt i de forskellige Landsdele og de forskellige Egne. Det sidste skal jeg villigt indrømme, dog er Forskellen ikke saa forfærdelig stor; men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Vurderingen til Ejendomsskyld netop foretages paa Grundlag af et Skøn over, hvad Ejendommen er værd i Handel og Vandel. Og hvad den er værd i Handel og Vandel, maa være det samme, naar Talen er om det ene Tilfælde, som naar Talen er om det andet Tilfælde. Det er dog vel ikke Venstres Mening, at vi skal ind paa forskellige Vurderinger, saaledes at Handel og Vandel, naar det gælder Skat, betyder en Formindskelse af Ejendomsværdien, men naar man, som Tilfældet er her, skal have et Tilskud — for det er jo i Virkeligheden Tilskud, Venstre nu ønsker —, skal der foretages en anden Vurdering, saa skal man forstaa Ejendommens Værdi i Handel og Vandel paa en anden Maade. Jeg kan dog ikke tro, at det ærede Medlems juridiske Hjerte kan slaa for en saadan Tanke.

Jeg er ganske enig med det ærede 7de landstingsvalgte Medlem i, at hvis Venstres Forslag bliver vedtaget, ved hverken Landbrugsministeren eller det ærede Medlem, hvad det vil føre med sig i økonomisk Henseende, og derfor synes jeg, der er god Grund til at fraraade at gaa ind paa det, som Venstre foreslaar.

Hvad det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, har den højtærede Landbrugsminister gjort Rede for, og det behøver jeg ikke at fordybe mig videre i. Som Landbrugsministeren sagde, har man indhøstet nogle Erfaringer: Man har indhøstet den Erfaring, at den første Lov, vi havde om Akkordordning, og som vi fik under Ministeriet Madsen-Mygdal, har vist sig ganske umulig i sine Virkninger; vi har siden haft en Lov, der har været gældende godt et halvt Aar, og de mange Erfaringer, man ogsaa har høstet i den Tid, har nu Ministeren taget til Efterretning ved at foreslaa visse Forbedringer, som jeg hilser med stor Glæde og Tilfredshed.

Jeg er glad ved, at den Procent, som

Kreditor kan faa, forhøjes fra 30 til 35, og jeg er ogsaa meget godt tilfreds med, at der kan blive Tale om en hvilende Prioritet i nogle Aar, idet der ikke er stor Mening i, hvis Konjunkturerne skulde ændre sig saadan, at Ejendomspriserne stiger, at Kreditor da skal tabe alt for meget. Jeg synes derfor, det er meget rigtigt, at man faar den Bestemmelse, at Kreditor kan have yderligere 35 pCt. indestaaende i Ejendommen paa den Maade, at dette Beløb er rente- og afdragsfrit i 5 Aar; hvis saa Konjunkturerne skulde forbedre sig saa væsentligt, at der var Grundlag for et Krav, vilde det ikke være mere end rimeligt, at Debitor kom til at betale det, som han har laant.

Jeg synes, det er rimeligt, at der skal stilles Kaution for en Fjerdedel af Beløbet, men jeg synes ogsaa, det viser en human Forstaaelse, at denne Kaution kan bortfalde, naar Beløbet ligger indenfor Ejendommens Værdi og det bliver enstemmigt indstillet af Amdsudvalget at frafalde Kravet om Kaution.

Jeg er ogsaa glad ved, at de 8 pCt. af Ejendoms-skylden, som kan benyttes til Akkordlaan, forhøjes til 10. Derved vil der selvfølgelig lettere kunne opnaas Enighed mellem Kreditor og Debitor. Ligeledes er jeg glad ved, at Beløbet paa de 6 000 Kr. forhøjes til 8 000 Kr.

Der kunde naturligvis være nogen Grund til at gaa ind paa de Forhandlinger, der har været ført i Folketinget, eller i hvert Fald paa de Forslag, der har været fremme i Folketinget, men da jeg forstaaer paa den ærede Ordfører for Venstre her i Landstinget, at han vil gaa ind i en velvillig Forhandling om Sagen, maa deri ligge, at han ikke agter at opretholde de Underændringsforslag, som er stillet af Partiet Venstre i Folketinget. Derfor skal jeg undlade at berøre dem, i hvert Fald foreløbig, og nøjes med at anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme i det høje Ting.

S. Rasmussen: Der er i Dag fra flere Sider gjort en Del Bemærkninger om, hvorfor de to Akkordlove, vi har haft, har faaet saa lidt Betydning ude i det praktiske Liv. Jeg kan i det store og hele tiltræde disse Udtalelser og skal derfor ikke gentage dem, men jeg vil gerne røre ved et andet Forhold, som jeg tror ogsaa har haft en stor Andel i, at disse Akkordlove, baade den første og den, vi fik i sidste Samling, ikke har faaet ret stor Betydning for Landbruget. Jeg tror nemlig, at det er indgroet i Landmændene, at man saa vidt muligt vil betale enhver sit og til det yder-